

disse Smaaændringer foretages, at maatte se Loven ført igennem i størst mulig Hurtighed.

Martin Madsen: Jeg glæder mig i høj Grad over det foreliggende Lovforslag, og naar jeg giver Afkald paa at komme ind paa nogen som helst Detailler, er Grunden den, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad der i den Henseende er fremkommen fra Flertallets Ordfører. Det er meget naturligt, at jeg glæder mig ved Forslaget, thi det er mere end 10 Aar siden, at jeg første Gang havde den Glæde her at høre Lovforslaget debatteret, men desværre kom der aldrig noget reelt Resultat deraf. Jeg haaber, at den Modstand, der hidtil er bleven rejst, og da ganske særlig i Begyndelsen, da Forslaget kom frem, og som i en væsentlig Grad udgik fra en bestemt Side, maa være brudt saaledes, at det kunde lykkes at faa denne Sag ført igennem. Thi det pynter visselig ikke paa os som Nation, at vi have været saa længe om at komme til Enighed om at gennemføre dette ellers paa alle Punkter billige Lovforslag. Jeg kunde fristes til at optage en Debat med den sidste ærede Taler om Ejendomsretten, men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa han fremførte den, mindede ikke saa lidt om Erasmus Montanus' Beviser, og da jeg er temmelig sikker paa at komme tilkort paa det Omraade, foretrækker jeg alligevel at give Afkald paa det. Jeg slutter med paa det varmeste at anbefale Lovforslaget.

Bing: Jeg skal ikke komme ind paa almindelige Betragtninger, men da dette Lovforslag vel bliver fremmet uden at blive henvist til Udvalg, ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i Lovforslagets 2det Afsnit, der omhandler Kunstnerretten. Ifølge Lovforslagets § 27 har Kunstneren, naar ikke andet er vedtaget, udelukkende Retten til Gengivelse af sit Kunstværk, men hvor det gælder Portrætter eller Portrætbuster, kan han ikke udøve denne Ret uden Samtykke af den portrætterede eller, hvis disse Portrætter eller Portrætbuster ere bestilte af en anden end denne, af Bestilleren. Der rejser sig her det Spørgsmaal — og jeg ved, det er rejst i Kunstnerkrede, og det er derfor, jeg er bleven opfordret til at fremsætte denne Betænkelighed her — hvorfor Bestillerens Samtykke netop kræves ved Gengivelse af Portrætter og Portrætbuster, naar hans Samtykke ikke kræves

ved andre Kunstværker. Sagen er den, at Bestilleren jo meget let kan gaa ud af Spillet i dette Forhold. Naar en Mand har bestilt en Buste eller et Portræt, og han har solgt det, saa er han fra den pekuniære Side set dækket, og saa synes det mig urimeligt, at hans Samtykke ikke desto mindre skal kræves, naar Kunstneren vil gengive det Portræt eller den Buste, som han har udført. Naar en Mand bestiller en Statue, saa har han derved — hvis dette er Grunden til den anførte Lovbestemmelse — givet Kunstneren Anledning til at udføre et Kunstværk, lige saa godt, som naar han bestiller en Buste, og det forekommer mig derfor, at han som Bestiller ikke har mere Ret, hvor det gælder en Buste, end hvor det gælder et hvilket som helst andet Kunstværk.

Noget helt andet er det for den portrætteredes Vedkommende. Det er jo ogsaa en ny Bestemmelse, her er indført, som jeg ikke tror fandtes i det Lovforslag, der tidligere har foreligget for Tinget. Her kræves nu den portrætteredes Samtykke, og efter hans Død Familiens Samtykke. Dette er jo ganske forstaaeligt; thi en Mand maa kunne forhindre, at hans Portræt eller Buste sælges paa Gader og Stræder. Imidlertid synes det mig, at der burde sættes en Tidsfrist for Familiens Ret, naar den portrætterede er død. Der kunde ellers komme saadanne Tilfælde, hvor Folket ligefrem ikke kunde komme i Besiddelse af en berømt Mands Billede, en Mand, paa hvilken man sætter Pris. Hvis vi tænkte os, at denne Lov gjaldt i Aaret 1800, hvis vi tænkte os, at Oehlenschläger paa det Tidspunkt blev portrætteret, og det var det eneste Billede, der fandtes af ham, og hvis vi endvidere tænkte os, at han havde forbudt Gengivelser af dette Billede, saa vilde vi endnu den Dag i Dag, da hans Datter endnu er levende, og hvis hun fortsatte sin Faders Tradition i den Henseende, være saaledes stillet, at Folket ikke vilde kunne komme i Besiddelse af et Billede af Oehlenschläger. Derfor synes det mig, at man burde sætte en Grænse for Familiens Ret til at nægte Gengivelser af et Portræt eller en Portrætbuste, hvad enten man nu sætter 10 Aar eller en noget længere Frist.

Jeg skal henlede den ærede Ministers Opmærksomhed herpaa; muligvis der saa til anden Behandling kunde blive fremsat et Ændringsforslag, der kunde borttage den Bestemmelse, jeg særlig har fremhævet.